

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਅਪੀਲੈਟ/ਪਲੇਟਿਫ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਜਵਾਬਦੇਹ/ਬਦਲਾਕਾਰ

1986 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 532

10 ਮਾਰਚ, 2010

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908—ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1955—S. 12—ਸਰਹੱਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਨਿਯਮ, 1969—ਐੱਸ. 7,10,11, 20, 21 ਅਤੇ 23—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 494 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ—1955 ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ—RI ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ। ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 1969 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ 7—ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ — ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1969 ਦੇ RL 20 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਅਧਿਕਾਰੀ — ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿਚ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ—ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ- ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ।'

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 7 ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਨਾਮਾਂਕਣ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਲਈ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 2 3-ਏ ਦਾ ਰੂਪ 1 ਮਾਰਚ, 1983 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 35)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 26 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗੀ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਨਿਯਮ 26 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ।

(ਪਰਾ 36)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦੂਜਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ, ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਰਖਾਸਤ, ਹਟਾਇਆ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ

ਸੈਕਸ਼ਨ 11(2) ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਗਲਤ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ; ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਆਈ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਾਰਾ 45 ਅਤੇ 46)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਮਿਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਜੇ.ਐਸ.ਸੇਠੀ । ,

ਹੋਮਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡੀ. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਖੜੀ ਹੈ

ਭਾਰਤ ਸੰਘ

ਲਈ

ਵਕੀਲ । ,

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜੋ

(1) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਾ

ਆਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇਗਾ

BSF ਐਕਟ (ਸੰਖੇਪ ਲਈ "ਐਕਟ") ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ |

ਆਈ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਤਫਾਕਿਕ ਮੁੱਦਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ

ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਫਿਰ ਵੀ :

ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁੱਦਾ, ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(2) ਜਿਹੜੇ ਤੱਥ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਮੁਦਈ ਧਿਰ 1971 ਵਿੱਚ ਬੀ.ਐੱਸ.ਐੱਫ. ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਲਗਭਗ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ 6 ਸਤੰਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਨਿਭਾਈ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਿੱਖ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕਦੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਨੇ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1982 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 494 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 11 ਜਨਵਰੀ 1983 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(3) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕਮਾਂਡੋ ਨੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਔਫਨਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਧੀਨਗੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 80

ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 2 ਨਿਯਮ 2 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਮਾੜਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਕ ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਾਬਕਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਪਤਨੀ ਸੀ। ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 494 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬੇਨਤੀਕਾਰ ਸੀਮਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਤਨੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੂੰ 18 ਅਗਸਤ, 1982 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੀਐਸਐਫ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਮਦੋਟ ਵਿਖੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

1. ਕੀ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 6 ਸਤੰਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਕਮਾਂਡੈਂਟ 44 ਵੀਂ ਬਟਾਲੀਅਨ ਬੀ.ਐਸ.ਐਫ. ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
2. “ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਇਸ ਸੂਟ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
3. ਕੀ ਮੁਦਈ ਉਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
4. ਰਾਹਤ

(6) ਹਾਲਾਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ 25 ਸਤੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ।

(7) ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋ ਵਾਰ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਧਾਰਾ 494 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਦਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; 1969 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਨਿਯਮ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(8) ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 7 ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਚੈਪਟਰ II ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਭਰਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਭਰਤੀ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਤਨੀਆਂ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜਿਸਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹਾ ਵਿਆਹ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਭਰਤੀ ਆਦਿ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਨਾਮਾਂਕਣ, ਭਰਤੀ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਦਿ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(9) ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 7 13 ਮਾਰਚ, 1993 ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਅਯੋਗਤਾ - ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ, -

- (a) ਜਿਸ ਨੇ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਰਹਿ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਜਿਸਦਾ ਜੀਵਨ ਸਾਥੀ ਹੋਣ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। "

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 7 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ:- :

"ਅਯੋਗਤਾ- XI)

ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਤਨੀਆਂ ਹਨ

ਜੀਵਤ ਜਾਂ ਜਿਸਦਾ ਜੀਵਨ-ਸਾਥੀ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਜੀਵਨ-ਸਾਥੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਵਿਆਹ ਰੱਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਨਾਮਾਂਕਣ, ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਭਰਤੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ।"

(10) ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਅਤੇ ਅਣਸੋਧਿਆ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ।

(11) ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ?

(12) ਜੇਕਰ ਸੀਮਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੋਰਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੋਰਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ:- ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(13) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਫਿਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਕਟੌਤੀ।— (1) ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਤੱਕ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਐਕਟ ਲਈ।

(2) ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰੈਂਕ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਮਾਂਡ ਅਧੀਨ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਤੱਕ ਘਟਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ।

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ।"

(14) ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(15) ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਅਤੇ 11 ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਵਿੱਚ 'ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 17 ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 18 ਫਿਰ ਸਰੀਰਕ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 19 ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

"20. ਸੇਵਾ-ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ- (1)

ਕਿੱਥੇ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਰਾਏ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣਾ ਅਣਚਾਹੇ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਢੁਕਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ।

(3) ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਗਵਾਹ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਸਮੇਤ) ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਸਾਰਾਂਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ।

(4) ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਵੇਗਾ।

- (5) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਸਮੇਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ।
- (6) ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ ਨਿਯਮ (3) ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ:-
 - (a) ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ;
 - (b) ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ;
 - (c) ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
 - (d) ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (7) ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਜਾਂ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਇਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ।
- (8) ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣਾ ਅਣਚਾਹੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।"

(16) ਇੱਥੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20(8) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣਾ ਅਣਚਾਹੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ, ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਭਾਵ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(17) ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਯਮ 21 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ 22 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ 23 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ

ਕਰਨਾ ਵਾਜ਼ਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਅਤੇ 21 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫੋਰਸ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 24 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਨਾਮਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(18) ਨਿਯਮ 25 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 26, ਜੋ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(19) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਵੱਖਰਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(20) ਨਿਯਮਾਂ 20 ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਨਿਯਮ 20 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"20. ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ।— ^1) ਜਦੋਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ-

(a) ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਆਚਰਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ

(b) ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਵਾਜ਼ਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(2) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੋਰਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਨਾਸਿਬ ਜਾਂ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਅਣਚਾਹੇ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ

ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮੇਤ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਸਮੇਤ) ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਅਜਿਹੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3)) ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(4) ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਸੋਧਣ ਵੇਲੇ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਪਣੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

(a) ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ; ਜਾਂ

(b) ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ; ਜਾਂ

(c) ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ; ਜਾਂ

(d) ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ;

(5) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਬਚਾਅ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਾਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ।"

(21) ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਲਿੰਕ ਸਥਾਪਤ ਹੈ! 0 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ 29 ਮਈ, 1990 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 21 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ

ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 21 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"21. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤੀ।— (1) ਜਦੋਂ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ-

- (a) ਇਸ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ;
- (b) ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ
- (c) ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(2) ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(3) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗਰੈਚੁਟੀ ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ।"

(22) ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 22, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮ 22 ਹੁਣ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 23 ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"23. ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣਾ।- ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ-

- (i) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਨਹੀਂ

ਹੈ, ਜਾਂ

(ii) ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, . ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ 20 ਅਤੇ 21 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਫੋਰਸ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ”

(23) ਇਹ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 20 ਅਤੇ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ। 1 ਮਾਰਚ, 1983 ਤੋਂ ਨਿਯਮ 23-ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਉਪਬੰਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"23A. ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ।- ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿਵਲ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(24) ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ 24 ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ 25 ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲ 1969 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(25) ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ 26 ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਅਪਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਲ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 26 ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

(26) **ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ।-** ਜਿੱਥੇ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਕਮਾਂਡੈਂਟ, ਅਜਿਹੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ), ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੋਰਸ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨਾ।

(27) **ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ।-** ਜਿੱਥੇ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਭਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਕਮਾਂਡੈਂਟ, ਅਜਿਹੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ) ਅਵਿਵਹਾਰਕ। ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ), ਉਕਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੋਰਸ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿਓ।"

(28) ਨਿਯਮ 27 ਅਨੁਸੂਚਿਤਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਨਿਯਮ 28-ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਵਾਂ ਉਪਬੰਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 29 ਮਈ, 1990 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 27 ਜੂਨ, 2003 ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ।

(29) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗੀ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਿਯਮ 23-ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ 1 ਮਾਰਚ, 1983 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 20 ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੋਰਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਜ ਹੈ। ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 23-ਏ ਦੇ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(30) ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਪ੍ਰੈਗਡ ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬੀਐਸਐਫ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਗਏ ਹਨ।

(31) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੋਰਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਤੋਂ 47 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੋਰਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੋਰਸ ਅਦਾਲਤ ਬੁਲਾ ਕੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 23-ਏ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਫੋਰਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮੌਜੂਦ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

(32) ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਦੂਸਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਜਾਂ 11 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਣ-ਸੋਧੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

(33) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਆਧਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਹੁਣ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਮਾਂਕਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 26 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮਾਂਕਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਜਿੱਥੇ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਸਮਝਿਆ) ਉਕਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਫੋਰਸ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 26, ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(34) ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਜਾਂ ਭਰਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਦੰਡਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(35) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਕਟ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਨ ਜਦੋਂ ਇਮਪਿਊਡ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(36) ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਰੋਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੋਰਸ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ I 1 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(2) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰਕੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 177 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੀ ਕਮਾਂਡ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 (4) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।

_ (35) ਮੰਨਿਆ, ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੇ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 7 ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਿਰਫ ਨਾਮਾਂਕਣ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਅਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਲਈ, ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1 ਮਾਰਚ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮ 23-ਏ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1983. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਕੇਵਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(36) ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ ਗਲਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 26 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਉਭਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ-ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਨਿਯਮ 26 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ।

(37) ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। **ਰੰਗਿਯਾ ਵੀਰਯਾ ਕਾਸ਼ੀਨਾਥ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਹੁਵਲੀ** ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, (1) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ

"ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਟੀਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਐਕਸ.ਡੀ.2 ਵਜੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਪਤਨੀ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਬੀ.ਐੱਸ.ਐੱਫ. ਐਕਟ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਜੀਵਤ ਪਤਨੀਆਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ 10000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਿਵਲ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। 1000. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਮੀਤ ਕੌਰ ਤੁਹਾਡੀ ਦੂਜੀ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਤਨੀ ਰੱਖਣਾ ਕੰਡਕਟ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬੀਐਸਐਫ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸਫਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 5 ਸਤੰਬਰ, 1982 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

(38) ਇਸ ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ Ex.D3 ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਿਪਾਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ Ex.D4 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਹੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪਾਇਆ ਗਿਆ

ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਨਾ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(39) ਇਹ ਤੱਥਹੀਣ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਹੁਣ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਜ਼ਾ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਮਾਂਕਣ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 26 ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਤਹਿਤ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(40) ਮਸਲਾ ਹੋਰ ਉਲਝ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਸੇਠੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (2) ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪਰਸੋਨਲ ਅਫਸਰ ਦੱਖਣੀ ਰੇਲਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟੀ ਆਰ ਚਲਾਪਨ (3) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਐਂਫੋਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੌ ਪਾਰਕਿੰਗ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਕੂਟਰ ਪਾਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਵੀ ਹੈ। ਇਨ.ਟੀ.ਆਰ. ਚਲਾਪਨ ਦਾ

(2) ਏਆਈਆਰ 1985 ਐਸਸੀ 772

(3) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 2216

ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), the. ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਦੋਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼

ਬਾਰੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰ ਰੇਲਵੇ ਸਰਵੈਂਟ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮ, 1968 ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਵਿਚਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:-

“ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੱਕ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਵਿਚਾਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਨਿਰਧਾਰਨ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ 'ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 'ਨਿਰਧਾਰਤ' ਕਿਉਂਕਿ 'ਨਿਰਧਾਰਤ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਘੇਰਾ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ। 'ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ' ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਵਰਤੋਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੋਸ਼।”

(41) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

“ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਪੁਖਤਾ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੱਦ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜੇਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਲਾਘਾਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਗੁਨਾਹਗਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਮੂਲੀ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਜਾਂ ਅਸਲ ਤੋਬਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਨਾਲ ਨਜ਼ੀਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਕਾ. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਘੇਰਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ 1968 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ "ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ" ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ

ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(42) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਹਰੀਚੰਦ ਬਨਾਮ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (4) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ**, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਸਿਰਫ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ, ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(43) ਅਨੁਪਾਤ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਉਭਰੇਗਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜੁਰਮ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(44) **ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5) ਦੇ** ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਪਤੀ (4) AIR 1998 SC 788 (5) 1996 (4) SLR 40

ਦੀ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 294 IPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 20. ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਸਦ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਛੋਟੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ, ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ ਨਤੀਜਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੈਰੀਅਰ, ਭਵਿੱਖ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਘਟਨਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਫੌਰੀ ਉਪਚਾਰੀ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੰਖੇਪ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(45) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਨ ਧਮਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਆਹ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਮਾਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪੂਰਵ-ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਜਾਜ਼ਤ

ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਯੋਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ, ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਰਖਾਸਤ, ਹਟਾਇਆ, ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 11(2) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਗਲਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਕੋਲ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਜਾਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਇਕੁਇਟੀ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(46) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੁੱਦਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(47) ਹੁਣ ਦੇਖਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, (ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲ ਵਰਗੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਮਾਂਡੈਂਟ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 494 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 7 ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਮਾਂਡੈਂਟ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ

ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਲਾਭ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੇ।

(48) ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ